

Betydning, som den Station har, han er Bestyrer af, nemlig Bestyreren af Fredericia Station. Men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at han efter Lovforslaget vil faae et efter sin nuhavende Lønning ganske overordentligt stort Tillæg. Han vil nemlig faae 50 pCt., af hvad han hidtil har havt, til, idet han for Fremtiden vil faae 3000 Kroner i Stedet for 1000 Rd. Dette forekommer mig at være saa stort et Tillæg, at man maaske nok kan standse derved; og jeg maa desuden bemærke, hvad der i det Hele gjælder om disse Lønningsansættelser, og hvad vi ogsaa have anført i Betænkningen, at vi ikke betragte disse Lønningsansættelser som noget Endeligt, men at vi tværtimod mene, at der med Hensyn til Telegrafvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd vil være Grund til stadig at forøge Lønningerne, efterhaanden som Telegrafvæsenet udvikler sig og bliver mere benyttet. Efter hvad der er blevet mig meddeelt fra forskjellige Sider, ere ogsaa Telegrafvæsenets Bestillingsmænd veltilfredse med Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Folkethinget, og sætte navnlig Pris paa den Fordel, de for Fremtiden ville faae ved Alderstillaene, idet disse følge dem fra den ene Lønningsklasse over i den anden. Jeg tror derfor ikke, at det kan være rigtigt at forhale Sagens Gjennemførelse, men at de Paagjældende ere bedst tjente med, at nærværende Lovforslag vedtages i den Skikkelse, hvori det er kommet til os fra Folkethinget.

Udsig: I Modsatning til de toende Mindretal finder jeg mig foranlediget til at sige et Par Ord til Fordel for de af Udvalgets Hveret stillede og af dets Ordførere anbefalede Forslag. Jeg kan give den ærede første Landssthingsmand for 8de Kreds (Breinholt) Ret i, at der i den senere Tid har viist sig en Tendens til i det Hele taget at indskrænke Pensionssystemet, men naar den samme ærede Landssthingsmand i denne Tendens mente at kunne se et fastslaaet Princip, da tror jeg, der er al Anledning til at gjøre Indvending derimod. Der er i mange forskjellige enkelte Tilfælde blevet foreslaaet en Indskrænkning i de tidligere gjældende Pensionsbestemmelser, men at der af Lovgivningsmagten ved disse enkelte Bestemmelser skulde være fastslaaet noget Princip om, at man i det Hele taget, saavidt som muligt, vilde komme bort fra Statspensioneringen, kan jeg paa ingen Maade erkjende, og jeg tror ogsaa, det vilde være i høj Grad beklageligt, om noget Saadant skulde ske, jeg tror, det i allerhøjeste Grad vilde straffe sig selv. Jeg er overbevist om, at det er i Statsjensestens egen velforstaaede Interesse, endogfsaa blot naar man betragter Sagen fra den rent økonomiske Side, at der gives en udstrakt Statspensionering for Statens Embedsmænd, og det tror jeg navnlig maa vise sig, naar man ser hen til de Embedsmænd,

hvorum der her er Tale, ligesom ogsaa med Hensyn til Post- og Soldatembedsmændene, som jeg tror med fuld Føje ere stillede lige med disse, ja, jeg kan gjerne tage Jernbaneembedsmændene med. Om alle disse Embeds- og Bestillingsmænd gjælder det, at de i Reglen ere optagne af deres Forretninger saa at sige den hele Dag, saaledes at der ikke for dem er nogen Mulighed for Bieerhverv, og til samme Tid gjælder det ogsaa med Hensyn til dem, hvad jeg ikke tror, at der nogen- sinde lader sig gjøre nogen Forandring i, fordi det ligger i Forholdets Natur, at de allerfleste af dem maa tage tilfælde med en temmelig tarvelig Lønning, som ikke mere end affurat er tilstrækkelig til at tilfredsstille deres Jorndødenheder; men det er en Selsfølge, at for Mænd, der ere saaledes stillede, er det et Gode, som de i allerhøjeste Grad maa sætte Pris paa, at de have en Udgang til Pension, selv om denne maaske ogsaa vil blive temmelig ringe; ja, jeg tror, at det i Almindelighed af disse Mænd betragtes som et saa overordentligt Gode, at de have denne Pensionsret, at de maaske endogfsaa beregne dette Godes Værdi noget høiere, end en rigtig Beregning vilde føre til. Det er ganske vist denne Udflugt til Pensionsret, som gjør, at Mange, som ellers vilde føle sig i høj Grad fristede til at forlade Statsjensesten for at gaa ind i andre mere lønnende Stillinger, dog ere betænkelige ved at gjøre denne Forandring; men vil man berøve dem denne Udflugt, da vilde ganske vist ikke Følgerne udeblive. Dersom jeg ikke er aldeles urigtig underrettet, saa har endogfsaa Følgerne af de Indskrænkninger, man allerede har gjort i Pensioneringen, viist sig ikke saa ganske lidt i forskjellige Etater; de have viist sig i en Mangel paa Tilgang af de Kræfter, som man helst maatte ønske sig, og som man tidligere har kunnet faae, og de have viist sig i Vortgangen og det ganske naturligt i Vortgangen netop af de Folk, som man helst maatte ønske at beholde. Det allerbedste Bevis for, at denne Betragtning ikke er urigtig, tror jeg, man vil finde, naar man vil se sig lidt om til de forskjellige private Selskaber og private Instituter, man har her i Landet, og som have et større Antal af Bestillingsmænd under sig. Man vil da finde, at det er ganske almindeligt hos disse Instituter at se en Tendens til netop at skaffe en ordnet Pensionsret, faste Pensionsbestemmelser tilveie, og man ser Bestræbelser i denne Retning endog hos Etablissementer af en ren industriel Natur, som ere betænkte paa at indføre Pensionsret for deres Arbejdere. Man indser, at det er i saadanne Etablissemeters egen velforstaaede Interesse at give denne Pensionsret, som saadanne fastlønne Arbejdere, der ikke have Udflugt til nogen- somhelst Forbedring af deres Stilling gennem en jæregen Formueerhvervelse, sætte uhyre Pris paa, og at det er et Middel, som man bør benytte for at fastholde en fast Stof af gode og dygtige Ar-